

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21193/2022
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Благојевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ирена Ђурић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 159/2022 од 17.03.2022. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 159/2022 од 17.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 159/2022 од 17.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7035/2018 од 12.07.2021. године, исправљеном решењем истог суда П 7035/2018 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца по основу одржаја власник ванкњижног објекта површине 70 квм и помоћног објекта површине 32 квм, као и земљишта које је неопходно за редовну употребу објекта, њива друге класе површине 268 квм, а укупне површине 338 квм на кп.бр. .. КО Ниш – Црвени крст, уписаној у ЛН бр. .. КО Ниш-Црвени крст, што је тужена дужна да призна и дозволи да се тужилца без њеног присуства и сагласности укњижи у јавним књигама као искључиви власник и да ће ова пресуда бити исправа за упис својине. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.250,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тужена тражила да се утврди њено право својине на делу наведене кп.бр. .. у површини од 125 квм, уписане у ЛН бр. .. КО Ниш-Црвени крст и ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужена тражила да се утврди да је тужилца неосновано и противправно заузела део исте катастарске парцеле у површини од 125 квм и припојила га осталом делу. Ставом петим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тужена тражила да се обавезе тужилца да уступи тужилци у државину део кп.бр. .. површине од 125 м2. Ставом шестим изреке, одбијен је евентуални противтужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужилца да јој на име накнаде за заузету непокретност плати 587.500,00

динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 159/2022 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке преинечено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је тужена обавезана да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 100.300,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о ревизији тужене применом члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправност грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, узимајући у обзир саржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Побијаном пресудом утврђено је да је тужила власник непокретности (објекта и земљишта неопходног за редовну употребу) а одбијен противтужбени захтев тужене за утврђење права својине на делу кп.бр. .. површине 125м2, која катастарска парцела је укупном површином од 338 м2 уписана у лист непокретности .. КО Ниш – Црвени крст и за утврђење заузећа дела тог земљишта од стране тужиле у површини од 125м2, односно исплату противвредности те непокретности. Спорно правно питање није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Одлуке које је тужена навела у ревизији у којима је заузет став да се сусвојина може стећи одржајем не поткрепљују њену тврдњу о постојању другачије судске праксе, односно установљавање другачијег правног става у погледу примене материјалног права од оног исказаног у пресуди другостепеног суда, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног, а одбијању противтужбеног захтева, у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени одредаба чл. 21. и 24. Закона о основама својинско - правних односа о стицању својине по основу градње на туђем земљишту и савесности градитеља, као и чл. 28. ст. 4. истог Закона о стицању својине по основу одржаја у конкретној чињеничној и правној ситуацији, да је тужила савесни држалац предметне парцеле више од 20 године, да је на овој непокретности градила објекат и да се тужена никада није противила градњи објекта. Разлози на којима је заснована другостепена одлука у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени наведених одредаба Закона о основама својинско-правних односа. Из тих разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско - правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђења права својине поднета је 31.10.2018. године, а противтужба ради утврђења својине тужене и заузећа дела земљишта од стране тужиље, са евентуалним тужбеним захтевом за исплату његове противвредности, поднета је 25.10.2019. године. Вредност предмета спора износи 100.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора по тужбеном и по противтужбеном захтеву који су у конексном односу не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић